സുകൂനുള്ള നൂനും തൻവീനും

സുകൂനുള്ള നൂൻ എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് نْ നെയാണ്. عَـنْ ، مِـنْ، أنْ، إنْ എന്നിവ ഉദാഹരണം. തൻവീൻ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ــًــٍــٌ നെയാണ്. ഇവ ഖുർആനിൽ ധാരാളം കാണാം. ഉദാഹരണം- إِمَام ،كِتَابٌ، كِتَابًا، إِمَامًا സുകൂനുള്ള നൂനും തൻവീനും ഒരേ രീതിയിലാണ് ഉച്ചരിക്കുക. അവയ്ക്ക് ശേഷം വരുന്ന അക്ഷരങ്ങളുടെ വ്യത്യാസമനുസരിച്ച് 5 നിയമങ്ങളുണ്ട്. അവ യഥാക്രമം- إِظْهَار، إِخْفَاء، إِقْلَاب، إِدْغَام بِغُنَّة، إِدغَام بِلا غُنَّة (ഇള്ഹാറ്, ഇഖ്ഫാഅ്, ഇഖ്ലാബ്, ഇദ്ഗാം ബിഗുന്ന, ഇദ്ഗാം ബിലാഗുന്ന) എന്നിവയാണവ. അവയെ ലഘുവായി പരിചയപ്പെടുക.

ഇള്ഹാർ إِظْهَار (വെളിവാക്കൽ)

വെളിവാക്കുകയെന്നാണ് ഇള്ഹാർ കൊണ്ട് അർഥമാക്കുന്നത്. ഹൽഖിന്റെ അക്ഷരങ്ങളായ ء، هـ، ع، ح، غ، خ എന്നിവ സുകൂനായ നൂനിനോ തൻവീനിനോ ശേഷം വന്നാൽ തൻവീനിനെയും നൂനിനെയും മണിക്കാതെയും കട്ടി കൂട്ടാതെയും വെളിവാക്കി പാരായണം ചെയ്യണം. ഉദാഹരണം:

സുകൂൻ ഉള്ള നൂൻ	തൻവീൻ ഉള്ള അക്ഷരങ്ങൾ
مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ	رَسُولٌ أَمِين
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ	قَائِمٌ عَلَى
تُسْقى مِنْ عَيْنٍ	لِرَسُولٍ أَنْ
فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيم	غَفُورٌ حَلِيم
مِنْ غِسْلِين	قِرَدَةً خَاسِئِين
وَلِمَنْ خَاف	عَزِيزٌ حَكِيم

സാകിനായ മീമി مِيم നു ശേഷം ബാ (بَاء) ഉം مِيم ഉം ഒഴിച്ചുള്ള മറ്റ് ഏതക്ഷരം വന്നാലും مِيم നെ വ്യക്തമാക്കി ഓതണം. ഉദാഹരണം- كُنْتُم خَيْرَ أُمَّة . കുൻതും ഖൈറു ഉമ്മതിൽ എന്നതിലെ മീമിനെ ശരിയായ രീതിയിൽ ഉച്ചരിച്ചുവേണം പാരായണം ചെയ്യുവാൻ.

ഉദാഹരണങ്ങൾ- كُنْتُم تَكْفُرُن / شَفاعَتهم شَيْئًا / أَيْدِهِم أفَلا / وَعِصِيُّهُم يُخَيَّلُ

നേരത്തെ ഒരുതരം ഇരട്ടിപ്പിക്കലിനെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയുണ്ടായി. മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. സുകൂൻ ഉള്ള مِـيم ന് ശേഷം മറ്റൊരു مِـيم വന്നാൽ അതിനെ ഇരട്ടിയാക്കി ഉച്ചരിക്കണം. ഉദാ- يُخْرِجَكم مِّن أَرْضِكُم . ഇവിടെ രണ്ട് മീമുകൾ അടുത്തു വന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചല്ലോ. ഇവയെ ഒറ്റ മീമായി കട്ടി കൂട്ടി ഉച്ചരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

ഉദാഹരണങ്ങൾ- / عَنْهُم مَّا كَانُوا / مِنْكُم مَّرْضى / جَزَائُهم مّغفِرَة / فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا

ഇഖ്ഫാഅ് إِخْفَاء (അവ്യക്താമക്കൽ)

അവ്യക്തമാക്കുക, മറച്ചുവെക്കുക എന്നൊക്കെയാണ് ഇഖ്ഫാഅ് എന്ന വാക്കിന്റെ അർഥം. സുകൂൻ ഉള്ള നൂനിനെയും തൻവീനിനെയും മണിച്ച് മറിച്ച് ഓതുകയാണ് വേണ്ടത്. പതിനഞ്ച് അക്ഷരങ്ങളാണ് ഇഖ്ഫാഇന്റെത്. അവ യഥാക്രമം: ت، ث، د، ذ، ج، ز، س، ش، ط، ظ، ص، ض، ف، ق، ك

സാകിനായ നൂനിനും തൻവീനിനും ശേഷം أ، ح، خ، ع، غ، ه അല്ലാത്ത മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ഏത് അക്ഷരങ്ങൾ വന്നാലും അവയെ അവ്യക്തമായി മണിച്ച് പാരായണം ചെയ്യണം. ഓരോ അക്ഷരത്തിനുമുള്ള ഉദാഹരണം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

സുകൂൻ ഉള്ള നൂൻ	തൻവീൻ ഉള്ള അക്ഷരങ്ങൾ
فَإِذا فَرَغْتَ فَانصَبْ	عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا
وَلَآ أَدْنَىٰ مِن ذَٰلِكَ	يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ	مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا
قَوْمٌ مُّنكَرُونَ	وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
وَإِذْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ	فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلاً
أَنشَأَ جَنَّاتٍ	عَن نَّفْسٍ شَيْئًا
وَإِذَا انقَلَبُوا	قَرْيَةً كَانَتْ
عَلَّمَ الْإِنسَٰنَ مَالَمْ	رُكَّعًا سُجَّدًا
قِنوَانٌ دَانِيَةٌ	مَّالَهُ مِن دَافِعٍ
انطَلِقُوا إِلَىٰ	قَوْمٌ طَاغُونَ
أُنزِلَ عَلَيْنَا	صَعِيدًا زَلَقًا
لَن تَنفَعَكُمْ	أَجْرًا فَهُم
إِن كُنتُم	نُورًا تَمْشُونَ
وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ	مَكَانًا ضَيِّقًا
تَنظُرُون	سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ

ഇഖ്ലാബ് الإقلاب (മറിച്ചോതൽ)

ഒരക്ഷരത്തെ മറ്റൊരക്ഷരമാക്കി മാറ്റുന്നതിനാണ് ഇഖ്ലാബ് എന്നു പറയുന്നത്. സുകൂൻ ഉള്ള നൂനും തൻവീനും വന്ന ശേഷം ബാഅ് بَاء വന്നാൽ അവ രണ്ടിനെയും മീം مِيم ആക്കി മാറ്റി രാഗത്തോടെ ഉച്ചരിക്കണം. ബ എന്ന അക്ഷരത്തെയാണ് ഇഖ്ലാബ് ആക്കി പാരായണം ചെയ്യേണ്ടത്. ഉദാഹരണം: مِن بَاقِيَة ഇവിടെ മി എന്ന വാക്കിനു ശേഷം ചുണ്ടുകളടച്ച് മ മണിക്കണം. അപ്പോൾ ഉച്ചാരണം ഏകദേശം മിമ്പാഖിയ എന്നായി മാറും. കൂടുതൽ ഉദാഹരണം:

സുകൂൻ ഉള്ള നൂൻ	തൻവീൻ ഉള്ള അക്ഷരങ്ങൾ
وَأَعْرَضَ عَن بَعْضٍ	فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ
مِنْ بَعْدِ	رَجْعٌ بَعِيدٌ
أَنْبَتْنَا	فَتْحًا مُّبِينًا